

tíðindablaðið

sosialurinnPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevari: p/f sosialurinn

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurinn. Prent: p/f pressan 1981

Ódemokratiska landsstýrissamgongan**oddagrein**

SUM gongulagið higartil hefur verið í landsstýrissamgonguni, so verður tað heldur ikki, tað ið eftir er av landsstýrisskeiðnum, nokur óvanlig sjón, at landsstýrið gerst óarbeiðsført, tí at onkur óli skapar ólag í óvanliga óarbeiðsføra landsstýrinum, bert t íonkur av samgongumonnum er óður um eitt, ella annað ella bert er hevndarhugaður.

HETTA er nú vorðið eitt eyðkenni fyri samgonguna og fyri lógmann. Henda lógmann sum elskar ta stöðu, at kunna fara uppá røðarpallin at vaska hendur sínar. Hann hefur ta standandi plátuna »gøða mamma, tað var ikki eg«. Tað vóru hinir sum blokeraðu, peikandi eftir einum ella øðrum samgongulími, hygg, teir vóru tað, sum blokeraðu í hesum máli, ikki eg.

OG TAD er einki lógi, at flestu hava ta fatan, at uppgávan hjá hesum uppgávulógmanni er sum skotin til hansara, tá hann kann

standa fram og siga, at tað besta sum kann henda í hesum samfelag, er at einki hendir. Hetta samsvavar óivað væl við ideologi Sambandsflokksins.

TAD seinasta blokeringsmálið er sambært frásøgn Sambandsins, at ein farmaskipabyggisáttmáli er farin fyri skeyti, tí at landsstýrið var ikki viðtøkuført í vikuvís. So kann ein spyrja, hvussu nógv var vikur landsstýrið er blokerað, tí sambandsløgmaðurin ferðast í kommunistaveldinum Sovjet!

TAD ER undir øllum umstøðum ein ódemokratisk siðvenja, sum sambandið hefur innført við rættinum hjá einum einstøkum tingmanni at kunna stöðga øllum avgerðum í landsstýrinum, tá ein ella annar finnur tað fyri gott, kanska til stuttleika! Men henda stöða er hóast alt ein týðulig mynd av Sambandinum og Fólkaplokkinum.

DEMOKRATI er hetta ikki — so langt frá tí.

MEN tað er heldur ikki tað, sum Fólkaplokkurin er mest kendur fyri.

Aðalfundur

Fótbóltsfelagið B36 hefur havt aðalfund.

I nevndina vóru valdir: Odmar Færo, formaður, Sommer Joensen, kassameistari, Ruben Andreasen, skrivari.

I Fótbóltsfelagið vóru valdir: Regin Olsen, Halgar í Dali og Sjúður Norðbúð.

I Ungdómsdeildina: Alvir Danielsen. Kjartan Mohr og Carl Mortensen.

I Húsaneyndina: Tóri Nattestad og Per Hansen.

**Skeiv
upplýsing**

Av misgávu upplýsti Frimerkjadeildin á Argjum, sum skipaði fyri Bingo í farnu viku, at innkomni peningurin, sum oskerdur fer til frama fyri ellis- og roktarheimi í Havn, var 21.200 krónur.

Nú verður upplýst fyri Sosialinum, at peningupphæddin var 12.317 krónur.

Dallas

Plátuvendarar:

18. november: Páll Arge

19. november: Leif Láadal

20. november: Finn Jensen

21. november: Black Birds

**Jazzfelagið í
Perluni**Fríggjadagin 19: Brongl
Leygardagin 20: Paragraf



FJARÐA-HÚS

— eini frálik hús

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820



Óli var kjarnan

Hans Eli Hansen spyr so óðiligur í bløðnum í síðstu viku um viðgerð útvarpsins av seinastu gongdini í brennistøðarmálinum og tí seinastu landsstýrisskeiðnum.

Tað hefur hann fullan rætt til, men eg kann ikki taka undir við øllum hansara kannustoyparium.

Útvarpið leggur alstóran dent á at gera rætt og skjál, og rúm er eisini fyri journalistiskum metingum av viðgerðini av málum, sum taka seg upp.

Eftir teimum var tað relevant, at útvarpið spurdi Ola Breckmann, hvat hann nú segði, tá vit fyrr um dagin nágreiniliga høvdu refererað frá Hilmar Kass, at hann setti knívin á barkan sum svar

til bræv Ola.

Eftir teimum var tað eisini relevant at spyrja IRF, hvussu teir nú sóu sína stöðu við byggingini, tá Yvirheilsunevndin hevði bannað teimum at byggja, soleiðis sum vit høvdu refererað bæði væl og virðiliga í sendingum okkara.

I báðum hesum málum hava teir relevantu partarnir sostatt verið hoyrdir, og lurtarin hefur fingið stöðuna gjørdar upp.

Viðvikjandi politiskum kreppum, sum nú eru næstan dagligur kostur, kann verða skeiðt upp, at tað verður ikki mett journalistiskt rætt at halda mestsum samgongufund í útvarpinum hvørja ferð kuril er á.

Ein av útvarpsins uppgávum er lurtarans vegna

at royna at trongja inn í kjarnan í skiftandi aktuellum stöðum. Hesaferð var tað avgerandi fyri framhaldi av landsstýrissamgonguni, hvat upphavsmaðurin til stöðuna, Óli Breckmann, segði, tá Hilmar Kass tátaði i.

Samrøða útvarpsins við Óla Breckmann gav lurtaranum eina greiða ábending um, at hann valla fór at halda so fast.

Harvið fekk lurtarin høvi til at hoyra mannin, sum sat við lyklinum hesaferð, verða tráspurdan um næsta leik — og meiri relevant kundi tað ikki vera.

Tórshavn 15/11-1982

N.J. Arge,

útvarpsstjóri.

**Skipasmiðjurnar kunnu
tryggjast arbeiði við
einum sáttmálastovni**

Eitt slíkt landsstýris-uppskot vrakaði lögtingið í 1972

Skulu vit liggja enn eitt drúgt tíðarskeið við stórarí óvissu á arbeiðsmarknaðinum við stöðugt vikjandi torvi á arbeiðsmegi, kemur tað mest at sviða at teimum einstøku sum gerast arbeiðsleys og teirra familjum.

Og tað kann koma at gerast stórskæði fyri okkum sum fólk.

Javnaðarflokkurin hefur altíð í medavirkan sini í samfelagnum strembað imóti at fólk okkara ongantið kemur í eina slíka stöðu, a t tað eru fólk, sum ikki hava arbeiði hvønn dag, tí arbeiðsmarknaðurin hefur ikki brúk fyri øllum virkandi hondum. Frá almennari síðu hefur verið roynt at gera skipanir, sum byrgdu fyri tilikum hóttafalli, sum arbeiðsloysi í dag veruliga er fyri stóran partin av Vesturheiminum.

Hjá okkum hefur tibetur eydnast í stórt mál at halda arbeiðsloysinum frá durum, tí tað hefur eydnast at gera fleiri almennar skipanir, sum eru figgarligt grundarlag undir basisvinnuni á sjógvum á landi.

Men harvið er ikki so, at vit hava arbeiði til allar hendur.

Tað frættist tverri, at fólk sum verða send til hús, eisini úr higartil fæst um arbeiði, tí tilgongdin av arbeiði hjá virkjnum er vikjandi. Høvuðsvinnan hevði ikki verið bótafór, um tiltøk og stuðul-

lógávur vóru ikki gjørdar, sum tryggja virkini figgarliga og harvið stórum tali av arbeiðsfjöldini arbeiði.

Ein av meginvinnutáttunum, sum allar tíðir hefur verið av alstórum týðningi og av búskaparlígun stórvirði og av mennandi týðningi fyri handverkarastættina, eru skipasmiðjur okkara.

Týðningurin av teimum hefur mangan verið ósannaður og í grundini gjørdi lögtingið longu á ólavsoku 1972 eina prinsipiðtøku um, at skipasmiðjurnar skuldu loftast, um tær komu í trongstöðu.

Men lögtingið valdi tá at vraka eitt uppskot frá landsstýrinum um ein skipabyggingarstov, ein sáttmálastov, sum skuldi hava til uppgávu at syrgja fyri, at skipasmiðjurnar altíð lógu við sáttmálum og meira rationelt kundu leggja arbeiði sini til rættis á nýbyggingarøkinum.

Hetta uppskot kveistraði lögtingið til viks.

Tað bygd á eina kann-ing, sum landsstýrið tá hevði fingið til vega til at bjarga Skala Skipasmiðju og uppskotið hevði óivað í fleiri tíðarskeiðum verið av stórum figgarligum týðningi umframt ta trygd, sum tað hevði skapt hesum stóru arbeiðsplássum, sum skipasmiðjur eru.

Javnaðarflokkurin vil

**politisk
viðmerk-
ing**

virka fyri, at vit fáa eina loysn, sum miðjar imóti at bjarga okkara skipasmiðjum betri kor — og tað kunnu vit einans gera við at tær ikki mestsum eru við sviðið soð í longri tíðarbilum — hetta sum so ofta hefur verið teirra figgarligi deyði.

Tá vit tala um arbeiðsloysi, og at vit eiga at gera tiltøk, so tæy sum rætt verða av arbeiðsloysi ikki liða stór deyðan, so ásanna vit, at tann besa loysnin er, at vit heldur brúka pening til at skapa arbeiðspláss.

Og tað er politikkur okkara.

Vit mugu ásanna, at føroyska samfelagið hefur brúk fyri samanhaldi í loysnini av samfelagsuppgávunum — og at vit ikki hava brúk fyri tí politikki, sum nú er ráðandi her á landi.

Tann, bert at liva við svikaligum lótuloysnum, uttan at hava eygað fyri hvussu vit loysa málini upp á longri sikt.

Ein einkultur limur í landsstýrissamgonguni kann blokera tíðandi samfelagsmál, alt eftir um hann heldur tað vera spennandi ella til forargils fyri onkran av hinum.

So langt er skilaloysi komið. J. Lindenskov